

A

בס"ד
Intro

Today we will learn בע"ה of סנהדרין דף קי"ב
Some of the topics we will learn about include.

The Machlokes regarding
עד שיודח רובה

The way Bais Din sentences the majority who
worshipped זרה עבודה זרה.

The Halachah of

החמרת והגמלת העוברת ממקום למקום
הרי אלו מצילין אותה

If only half the residents of the city worshipped זרה עבודה זרה,
the donkey and camel drivers who come occasionally are
combined with them to create רוב, because they are
considered יושבי העיר, those who live in the city.

The distinction between

נכסי צדיקים

The items that belong to the righteous who did not
worship זרה עבודה זרה, and

נכסי רשעים

The items that belong to the wicked who did worship
זרה עבודה זרה,

The Machlokes regarding

אין לה רחוב

עיר הנדחת that had no street can become an עיר הנדחת.

B

The Halachah of
שללה

ולא שלל שמיים

Only the assets that belong to the people become forbid-
den, but not the assets that belong to הקדש

The Machlokes regarding רבי יוחנן וריש לקיש

קדשי קדשים

Whether Korbanos that were קדשים קדשים must be put to
death, OR they may be used to purchase other Korbanos.

The distinction between

תרומה ביד כהן

ירקבו

fruits of an עיר הנדחת that was already in the Kohen's
possession becomes forbidden, while

תרומה ביד ישראל

תנתן לכהן שבעיר אחרת

was still in the owner's possession, is permitted and
may be given to a Kohen in another city.

A

עד שיודח רובה

החמרת והגמלת
העוברת ממקום למקום
הרי אלו מצילין אותה

נכסי צדיקים
נכסי רשעים

אין לה רחוב

B

שללה
ולא שלל שמיים

קדשי קדשים

תרומה
ביד ישראל
תנתן לכהן
שבעיר אחרת

תרומה
ביד כהן
ירקבו

1 So, let's review ...

The previous Mishnah taught

עד שיודה רובה

A city becomes an עיר הנדחת only if most of the inhabitants worshipped זרה.

The Gemara asks

היכי עבדינן

Since Bais Din must accept עדים for each, and every, person, how can they create a רוב in one day and execute them all with סייף as מרובים?

רבי יוחנן says

דנין וסוקלין דנין וסוקלין

Bais Din first sentences and executes each person on different days with סקילה, as יחידים, until they become רוב, and then all the others are executed with סייף, as מרובים.

While ריש לקיש says

מרבין להן בתי דינין

They establish multiple courts to accept עדים for each person and then the סנהדרין הגדול of 71 judges sentences them all on the same day to סייף as מרובים.

=====

1

The previous Mishnah taught

עד שיודה רובה

A city becomes an עיר הנדחת only if most of the inhabitants worshipped זרה

היכי עבדינן?

Since Bais Din must accept עדים for each, and every, person, how can they create a רוב in one day and execute them all with סייף as מרובים?

רבי יוחנן says

דנין וסוקלין דנין וסוקלין

Bais Din first sentences and executes each person on different days with סקילה, as יחידים, until they become רוב and then all the others are executed with סייף, as מרובים

ריש לקיש says

מרבין להן בתי דינין

They establish multiple courts to accept עדים for each person and then the סנהדרין הגדול of 71 judges sentences them all on the same day to סייף as מרובים

2

The Mishnah proceeds with the following Pasuk:

הכה תכה את יושבי העיר הזאת לפי חרב
The words יושבי העיר imply that all those who live in the city, even though they are not permanent residents, such as החמרת והגמלת העוברת ממקום למקום

The donkey and camel drivers, who come to town occasionally, are figured in to create a majority. Therefore, as the Braisa elaborates;

For example, in a case where only half the residents of the city worshipped עבודה זרה; and לנו בתוכה והודחו עמה

These temporary residents joined in worshipping the עבודה זרה; it depends: אם נשתהו שם ל' יום הן בסייף וממונן אבד

If the camel drivers already lived in the city for thirty days, they are considered יושבי העיר, residents of this city, to create a רוב of worshippers who are judged as מרובים and punished with סייף and their assets are forbidden.

פחות מיכן הן בסקילה וממונן פלט

If the camel drivers lived in the city for less than thirty days, they are not considered יושבי העיר and cannot be counted to create a רוב. Therefore, the worshippers are considered יחידים who are punished with סקילה and their assets are not forbidden.

Now, the ברייתא, as just explained, discusses a case of הודחו עמה

These temporary residents joined in worshipping the עבודה זרה.

However, the משנה in the previous Daf discusses a case of לא הודחו עמה

These temporary residents did not join in worshipping the עבודה זרה;

And the Mishnah therefore rules: החמרת והגמלת העוברת ממקום למקום

הרי אלו מצילין אותה

And Rashi there explains as follows:

If a bare majority of the permanent residents worshipped עבודה זרה; in which case they are judged as מרובים, and their דין would be

הן בסייף וממונן אבד

However,

אם נשתהו שם ל' יום

If the temporary residents are already there 30 days, they are considered תושבי העיר and can be added to the minority to create a רוב of non-worshippers. Therefore, the דין of the worshippers changes to יחידים and

הן בסקילה וממונן פלט

And so, the temporary residents אותה מצילין אותה, saved their assets.

Of course, if it's

פחות מיכן, less than 30 days;

The temporary residents are not considered תושבי העיר and cannot be added to the minority of non-worshippers.

Therefore, the דין of the worshippers remains as מרובים, and

הן בסייף וממונן אבד

2

הכה תכה את יושבי העיר הזאת לפי חרב

Imply

that all those who live in the city, even though they are not permanent residents such as

החמרת והגמלת העוברת ממקום למקום

The donkey and camel drivers, who come to town occasionally, are figured in to create a majority

Therefore,

in a case where only half the residents worshipped עבודה זרה; and

לנו בתוכה והודחו עמה

These temporary residents joined in worshipping the עבודה זרה

it depends:

אם נשתהו שם...

פחות מיכן הן בסקילה וממונן פלט

Not considered יושבי העיר to create a רוב and considered יחידים punished with סקילה and their assets are not forbidden

ל' יום הן בסייף וממונן אבד

Considered יושבי העיר, to create a רוב and punished with סייף and their assets are forbidden

ברייתא discusses a case of הודחו עמה These temporary residents joined in עבודה זרה

לא הודחו עמה These temporary residents did not join in עבודה זרה

and therefore rules:

החמרת והגמלת העוברת ממקום למקום הרי אלו מצילין אותה

Rashi there explains:

If a bare majority of the permanent residents worshipped עבודה זרה; in which case they are judged as מרובים, and their דין would be

פחות מיכן תושבי העיר and cannot be added to the minority of non-worshippers

Therefore, the דין of the worshippers remains as מרובים, and הן בסייף וממונן אבד

אם נשתהו שם ל' יום Considered תושבי העיר and can be added to create a רוב of non-worshippers

Therefore, the דין of the worshippers changes to יחידים and הן בסקילה וממונן פלט

3 Regarding the 30 days;
 The Gemara asks from a Mishnah in Masechta בבא בתרא which rules
 כמה יהא בעיר
 ויהא כאנשי העיר
 י"ב חודש
 A person is considered a resident of a city only after 12 months to become obligated to contribute to the city's expenses?
 While our Mishnah says
 שלשים יום
 He is considered a resident even after 30 days.
 The Gemara answers with the following distinction:
 אנשי העיר
 Means
 בני מתא
 A resident of the city; which is only after
 י"ב חודש
 12 months
 However,
 יושבי העיר
 Means
 יתובי מתא
 Inhabitants of the city; which is even after
 שלשים יום
 30 Days
 =====

3 Regarding the 30 days...

 מלפני - בבא בתרא:
כמה יהא בעיר ויהא כאנשי העיר י"ב חודש
 A person is considered a resident of a city only after 12 months to become obligated to contribute to the city's expenses
 While our Mishnah says יום שלשים he is considered a resident even after 30 days?

יושבי העיר means **יתובי מתא**
 Inhabitants of the city; which is even after שלשים יום
אנשי העיר means **בני מתא**
 A resident of the city; which is only after י"ב חודש

4 The Mishnah proceeds with the following Pasuk:
 החרם אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב
 Everything in the עיר הנידחת must be burned.
 Based on this Pasuk, the Mishnah rules regarding נכסי צדיקים
 The assets that belong to the righteous who did not worship זרה;
 עבודה זרה
 שבתוכה
 אובדין
 שבחוצה לה
 פליטין
 Only their assets located inside the city are burned, but their assets outside the city are spared, because the word כל includes even נכסי צדיקים, but the word בה excludes only שבחוצה לה but not שבתוכה.

4 The Mishnah proceeds...

החרם אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב
 Everything in the עיר הנידחת must be burned
 Based on this Pasuk, the Mishnah rules regarding עבודה זרה נכסי צדיקים who did not worship זרה
שבחוצה לה פליטין
 But their assets outside the city are spared
שבתוכה אובדין
 Only their assets located inside the city are burned
"בה" excludes only נכסי צדיקים but not עבודה זרה
"כל" includes נכסי צדיקים even עבודה זרה

5 And רבי שמעון explains the reasoning for this Halachah:
 מפני מה אמרה תורה
 נכסי צדיקים שבתוכה יאבדו
 מי גרם להם שידורו בתוכה, ממונם
 לפיכך ממונם אבד
 The נכסי צדיקים inside the city are burned, because it is
 these assets that caused the צדיקים to reside in a city whose
 majority were רשעים.

However, regarding
 נכסי רשעים
 The assets that belong to the wicked who did worship
 עבודה זרה;
 בין שבתוכה בין שבחוצה לה
 הרי אלו אוכדין
 All their assets, even those located outside the city are
 burned, because the Pasuk states
 ואת כל שללה
 The word כל includes even
 שבחוצה לה

רבי חסדא adds
 ובנקבצים לתוכה
 Only נכסי רשעים that are close by and can be brought into
 the city on the same day, are burned, but the נכסי רשעים that
 are not close by and cannot be brought to the city on the
 same day, are spared.
 =====

5
*רבי שמעון explains
 the reasoning for this Halachah:*
**מפני מה אמרה תורה
 נכסי צדיקים שבתוכה יאבדו
 מי גרם להם שידורו בתוכה, ממונם
 לפיכך ממונם אבד**

*The נכסי צדיקים inside the city are burned,
 because it is these assets
 that caused the צדיקים to reside in a city
 whose majority were רשעים*

*However, regarding
 נכסי רשעים*
 The assets that belong to the wicked
 who did worship עבודה זרה;
 בין שבתוכה בין שבחוצה לה
 הרי אלו אוכדין
 All their assets,
 even those located outside the city are burned

*"ואת כל שללה"
 includes even
 שבחוצה לה*

רבי חסדא adds
ובנקבצים לתוכה
 Only נכסי רשעים that are close by
 and can be brought into the city on the same day,
 are burned
 but the נכסי רשעים that are not close by
 and cannot be brought to the city on the same day,
 are spared

6

The Mishnah proceeds with the following Pasuk
 ואת כל שללה תקבון אל תוך רחובה

All the assets must be collected and placed in the main
 street of the city.

אם אין לה רחוב
 עושין לה רחוב

And if the city had no street, they must now make a street,
 and

היתה רחבה חוצה לה
 כונסין אותה לתוכה

If the main street was outside the city, they must move the
 street to inside the city.

=====

The Mishnah continues with the Pasuk:

ושרפת באש את העיר ואת כל שללה

כליל לה' אלהיך

The word שללה implies

שללה

ולא שלל שמים

Only the assets of people become forbidden, but not the
 assets of הקדש. Therefore, the Mishnah rules;

מכאן אמרו ההקדשות שבה

יפדו

The הקדש items inside the city are redeemed, and they
 become permissible.

ותרומות ירקבו

The תרומה fruits must be left to rot; and

מעשר שני

וכתבי הקדש יגנזו

The מעשר שני fruits and the Seforim must be buried.

6

The Mishnah proceeds...

ואת כל שללה תקבון
 אל תוך רחובה...

All the assets must be collected
 and placed in the main street of the city

אם אין לה רחוב
 עושין לה רחוב

And if the city had no street,
 they must now make a street

היתה רחבה חוצה לה
 כונסין אותה לתוכה

If the main street was outside the city,
 they must move the street to inside the city

ושרפת באש את העיר ואת כל שללה
 כליל לה' אלהיך

Implies

שללה - ולא שלל שמים

Only the assets of people become forbidden,
 but not the assets of הקדש

Therefore, the Mishnah rules;

מכאן אמרו

ותרומות
 ירקבו

fruits
 and the Seforim
 must be buried

מעשר שני
 וכתבי הקדש
 יגנזו

fruits
 must be left
 to rot

ההקדשות
 שבה
 יפדו

items
 are redeemed,
 and become
 permissible

7 The Gemara elaborates on each Halachah:
 ההקדשות שבה יפדו
 The Gemara cites a Braisa
 היו בה קדשים
 Regarding הקדש animals, it depends:
 קדשי מזבח
 ימותו
 קדשי בדק הבית
 יפדו
 Animals consecrated to be Korbanos, are put to death;
 Animals consecrated for the maintenance of the Bais
 Hamikdash, are redeemed and become permitted.

רבי שמעון adds
 בהמתה
 ולא בהמת בכור ומעשר
 The word בהמתה excludes an animal that is a בכור or מעשר
 and, that it does not become forbidden. And
 שללה
 פרט לכסף הקדש וכסף מעשר
 The word שללה excludes money of הקדש and שני
 מעשר, that it does not become forbidden.

7

ההקדשות שבה יפדו

ברייחא

היו בה קדשים
Regarding הקדש animals, it depends:

<p>קדשי בדק הבית יפדו</p> <p><i>Animals consecrated for the maintenance of the Bais Hamikdash, are redeemed and become permitted</i></p>	<p>קדשי מזבח ימותו</p> <p><i>Animals consecrated to be Korbanos, are put to death</i></p>
<p><i>add... רבי שמעון</i></p>	
<p>שללה פרט לכסף הקדש וכסף מעשר</p> <p><i>Excludes money of הקדש and מעשר שני, that it does not become forbidden</i></p>	<p>בהמתה ולא בהמת בכור ומעשר</p> <p><i>Excludes an animal that is a בכור or מעשר בהמה, that it does not become forbidden</i></p>

8 The Gemara asks

קדשי מזבח
אמאי ימותו

ירעו עד שיסתאבו וימכרו ויפלו דמיהן לנדבה

Why are the Korbanos put to death?

Since they are שלל שמים, they should be put out to pasture until they get a blemish and can then be redeemed, and the money can be used for other Korbanos?

רבי יוחנן says

זבח רשעים תועבה

The money of these animals cannot be used for other Korbanos because since their owners were רשעים their Korbanos are repulsive and as Rashi explains therefore

כונסין אותן לכיפה

The animals are brought into a room where they die on their own, but they are not killed with a sword because they are הקדש they must be dealt with in a respectable manner

ריש לקיש says the Braisa refers to

בקדשים קלים

The Korbanos that have a minor Kedushah such as a תודה

ושלמים, and this is the opinion of רבי יוסי הגלילי who says

קדשים קלים ממון בעלים

are considered in their owner's possession, therefore they become forbidden because they are not שלל שמים.

However

קדשי קדשים

יפדו

Korbanos of קדשי קדשים do not become forbidden and can be redeemed and used for other Korbanos, because they are שלל שמים, and there is no concern for

זבח רשעים תועבה

Because ריש לקיש makes the following distinction:

הני מילי הכא דאתנהו בעינייהו

אבל הכא כיון דאישתני אישתני

The Issur applies only to the original Korban animal of a רשע, while here the הקדש was transferred from the original Korban to another animal.

=====

8

**קדשי מזבח אמאי ימותו
ירעו עד שיסתאבו
וימכרו ויפלו דמיהן לנדבה?**

Why are the Korbanos put to death?

Since they are שלל שמים, they should be put out to pasture until they get a blemish and can then be redeemed, and the money can be used for other Korbanos?

רש"י says the Braisa refers to
בקדשים קלים

The Korbanos that have a minor Kedushah such as a תודה ושלמים

This is the opinion of רבי יוסי הגלילי who says

קדשים קלים ממון בעלים

are considered in their owner's possession, therefore they become forbidden because they are not שלל שמים

However

קדשי קדשים יפדו

Korbanos of קדשי קדשים do not become forbidden and can be redeemed and used for other Korbanos

Because they are שלל שמים, and there is no concern for

זבח רשעים תועבה

Because רש"י makes the following distinction:

**אבל
הכא כיון דאישתני
אישתני**

While here
the הקדש was transferred
from the original Korban
to another animal

**הני מילי
הכא דאתנהו בעינייהו**

The Issur applies only
to the original
Korban animal
of a רשע

9 The Gemara proceeds with רבי שמעון's statement
בהמתה
ולא בהמת בכור ומעשר
And offers two explanations:
1.
According to the first explanation, רבי שמעון is not referring to בכור ומעשר תמימין
To an animal that has no blemish and is still eligible to be a Korban;
Because the animal is already excluded from the Issur through the word שללה
ולא שלל שמים

Rather, רבי שמעון refers to בכור ומעשר בעלי מומין
To an animal that has a blemish and is disqualified to be a Korban;
Therefore, it cannot be excluded from the Issur through the word שללה
ולא שלל שמים
Because it is no longer considered שמים;
Therefore, רבי שמעון introduces another exclusion from the word בהמתה, that מי שנאכל בתורת בהמתך יצאו אלו שאין נאכלין בתורת בהמתך אלא בתורת בכור ומעשר
The Issur of עיר הנדחה applies only to animals that are referred to as your animals; but the Issur does not apply to animals that are referred to as animals of בכור ומעשר.

9

The Gemara proceeds with רבי שמעון's statement
בהמתה ולא בהמת בכור ומעשר
And offers two explanations:

1
ככור ומעשר תמימין is not referring to
An animal that has no blemish and is still eligible to be a Korban
Because the animal is already excluded from the Issur
אלא - ולא אלא אלים

▼

Rather, רבי שמעון refers to בכור ומעשר בעלי מומין
An animal that has a blemish and is disqualified to be a Korban;
Therefore, it cannot be excluded from the Issur through the word
אלא - ולא אלא אלים
Because it is no longer considered אלים

▼

Therefore,
רבי שמעון introduces another exclusion from the word בהמתה, that
מי שנאכל בתורת בהמתך יצאו אלו שאין נאכלין בתורת בהמתך אלא בתורת בכור ומעשר
The Issur of עיר הנדחה applies only to animals that are referred to as your animals; but the Issur does not apply to animals that are referred to as animals of בכור ומעשר.

10

2.

According to the second explanation, רבי שמעון is referring to all animals of

בכור ומעשר

Even

בכור ומעשר

תמימין

As שמואל says that it depends on the following:

כל שקרב כשהוא תם

ונפדה כשהוא בעל מום

משלל אימעיט

All Korbanos with a מום that can only become permitted to be eaten through פדיון, are excluded from the Issur עיר הנדחת through the word שללה, because since they require פדיון they are still considered שמים שלל.

וכל שקרב כשהוא תם

ואינו נפדה כשהוא בעל מום

כגון בכור ומעשר

However, בכור ומעשר with a מום that become permitted to be eaten through the מום alone, without פדיון, are excluded from the Issur only through בהמתה but not through שללה, because since they do not require פדיון they are no longer considered שמים שלל.

=====

10

2

רבי שמעון is referring to all animals of בכור ומעשר even בכור ומעשר תמימין

As שמואל says that it depends on the following:

כל שקרב כשהוא תם
ונפדה כשהוא בעל מום
משלל אימעיט

All Korbanos with a מום that can only become permitted through פדיון, are excluded from the Issur עיר הנדחת through the word שללה

Because since they require פדיון they are still considered שמים שלל

וכל שקרב כשהוא תם
ואינו נפדה כשהוא בעל מום
כגון בכור ומעשר

However, בכור ומעשר with a מום that become permitted through the מום alone, without פדיון, are excluded from the Issur only through בהמתה but not through שללה

Because since it is known as קרבן it must be dealt with in a respectful manner

11 Now, regarding תרומות ירקבו
The תרומה fruits must be left to rot and may not be consumed, because as the Gemara explains the Mishnah refers to תרומה ביד כהן
The תרומה was already in the Kohen's possession. Therefore, the תרומה becomes forbidden because it is no longer שלל שמים. However, the תרומה is not burned, because since it is known as קודש it must be dealt with in a respectful manner.

And for this reason מעשר שני יגזז

The מעשר שני fruits must be buried, and may not be consumed, because since they belong to the owner they are not שלל שמים. However, the מעשר שני is not burned, because since it is known as קודש it must be dealt with in a respectful manner.

However,

תרומה ביד ישראל תנתן לכהן שבעיר אחרת

If the תרומה was still in the owner's possession, the תרומה is permitted and may be given to a Kohen in another city, because the תרומה is considered שלל שמים.

11 תרומות ירקבו
Because the Mishnah refers to תרומה ביד כהן
The תרומה was already in the Kohen's possession. Therefore, the תרומה becomes forbidden because it is no longer שלל שמים. However, the תרומה is not burned, because since it is known as קודש it must be dealt with in a respectful manner.

And for this reason מעשר שני יגזז
The מעשר שני fruits must be buried, and may not be consumed because since they belong to the owner they are not שלל שמים.

However, the מעשר שני is not burned, because since it is known as קודש it must be dealt with in a respectful manner.

However,
תרומה ביד ישראל תנתן לכהן שבעיר אחרת
If the תרומה was still in the owner's possession, the תרומה is permitted and may be given to a Kohen in another city because the תרומה is considered שלל שמים.